

2016 m. Menininkų menininku tapo šokėjas, choreografas Marius Pinigis

Kauno menininkų namai skelbia, kad Menininkų menininku 2016 už šiuolaikinio šokio puoselėjimą, aktyvią kūrybinę ir pedagoginę veiklą išrinktas Marius Pinigis.

[Daugiau](#)

2016 M. MENININKŲ MENININKU TAPO ŠOKĖJAS, CHOREOGRAFAS MARIUS PINIGIS

KAUNO SINAGOGOS - UŽMIRŠTA KULTŪROS PAVELDO DALIS

SAULIUS PALIUKAS: „MAŽIAU YRA DAUGIAU“

SIMBOLINĖS ANTSPAUDŲ MADOS (I DALIS)

Paieškos žodis

2017 Sausis 28

Naujienos
2017 Sausis

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	

„Be kultūros ir jos suteikiamos santykinės laisvės visuomenė, net ir tobula, yra tik džunglės.“ / Albert Camus (1913–1960) prancūzų-alyriečių filosofas ir rašytojas

DAILĖ

„Legal (ART) Lovers“: kodėl „kambarys“ turi būti keturkampis..? 0

www.kamane.lt, 2016-12-21

Menininkų duetas „Legal (ART) Lovers“ (Greta Grendaitė ir Tomas Vosylius) šiuolaikinio meno galerijos „Post“ (Laisvės al. 51a, 4 a., Kaunas) organizuojamoje trečiojoje tęstinėje tarptautinėje objekto meno parodoje „Mind the object #3“ pristato kūrinį „Tarpininkai“ („Go-between“).

Su menininkais kalbamės apie objekto meno aktualumą, jų santykį su objektu ir kūrybos užkuliusius.

Kuo objekto menas išsiskiria iš kitų meno rūšių ir kuri Jums asmeniškai yra artimiausia?

Greta: Nemanau, kad šiuolaikinis menas pats save būtų linkęs skirstyti į šakas, madas ar pan. Tai atlieka meno vadyba. Visa tai gali virsti ir meninio tyrimo objektu istoriniame kontekste, nes visos naujienos labai greitai virsta tradicija. Taip, kultūros politikos lauke skirstymas yra patogumas, oficialiojoje kultūroje bene lemiančiu veiksniu tampa finansų skirstymas. Valdymo mechanizmo gyvybei reikia struktūravimo. Šiandien galvoju, kad kažkada kažkuriame interviu jau buvau išsakyti mintį apie plyšius ir, tikrai, man asmeniškai vis dar atrodo, kad ryškiausia, labiausiai patraukianti šviesa patenka pro plyšius, turiu galvoje ir meno sistemos plyšius. Tokia ji yra paradoksaliausia, o ir artimiausia.

Patį einu iš gana tradiciškai apibrėžiamo grafikos lauko ir net, kai beveik nostalgiskai grįžtu prie estampo, patį nepajuntu, kaip jis „peršoka“, pvz., į piešinį arba atvirkščiai, o piešinys pereina į juvelyrą, ši kartais virsta skulptūrinio objekto miniatiūra ir t. t. Kaip tik neseniai juokavau su draugais – parodžiau vieną naują kūrinių ir klausiau: „estampas ar piešinys..?“ O vieno atsakymo nėra, nes technikos prasme tai yra ir tai, ir tai.

Kai kas nors kviečia dalyvauti šių meno sričių bienalėse, trienalėse, į kurią šiuo atveju turėčiau taikyti..? Nežinau (šypsosi).

Tomas: Todėl, tarpusavyje kalbantis šiomis temomis, ir kūriny „Tarpininkai“ atsirado „penkto kampo“ principu. Esame laisvi, tad klausiamo, kodėl „kambarys“ privalo būti keturkampis, stačiakampis, t. y., ribotas standartais..? Viena objektu atsiranda paprastas dalykas – penkta siena, o pats kūriny susidaro iš kelių dalių. Mąstėme apie jau begalinį pasikartojimą – Gretos

atminimas.kvb.lt

datos.kvb.lt

Universitas
Vytauti Algini

KAUNO MIESTO
KAMERINIS
TEATRAS

Kas taps Menininkų menininku 2016?

Aktorius Liubomiras Laucevičius

Choreografas, šokėjas Marius Pinigis

Chorvedė Danguolė Beinartė

Dailininkas, grafikas, skulptorius Martynas Gaubas

Tautodailininkė Vilija Ratautienė

Tapytoja Rosanda Sorakaitė

[Rezultatai](#)

- [Rekomenduojami renginiai](#)
- [Naudingos nuorodos](#)
- [Informaciniai partneriai](#)
- [Rėmėjai](#)
- [Rss](#)

KAUNO MIESTO SAVIVALDYBĖ

LIETUVOS RESPUBLIKOS KULTŪROS MINISTERIJA

LIETUVOS KULTŪROS TARYBA

KAUNO MENININKŲ NAMAI

KAUNO BIENALĖ
• KAUNAS BIENNIAL •

minėta tradicija - virtusį buitinių daiktų tempimą į galerijų erdves ir „nuo-iki“ menininkų sukurtiems skulptūrinėms objektams bei jų hibridams. Pats reikšmingas kaip toks virto koncepcijos ašimi. Jaučiu, kad mums abiem kuo toliau, tuo labiau apibūdinamas - kas yra „artimiausias“ - nėra įmanomas, nes sukuria tam tikras ribas, o norisi pasiilkti atvirą galimybių lauką, neprisiriešti. „Mano paties kūrybos kelias prasidėjo nuo skulptūros, eksperimentavau ir su video formatu, kt., tačiau, kur nueisiu, net nenoriu žinoti, neįdomu. Veda intuityva, pačios gyvenimo situacijos ir aš tuo mėgaujuosi.

Kas jums yra objektas? Kliuvinys, barjeras ar..?

Tomas: Prasių mazgas. Žiūrovą gali ir palikti žiūrovu, praeivių, bet gali ir įtraukti kaip dalyvį į kūrinio narpliojimą.

Greta: Daug priklauso nuo „trečiosios šalies“, kaip ir su dovana, kurią minime tekste, pristatančiame galerijoje „Post“ eksponuojamą mūsų kūrinių. Matome sukurtą daiktą, tačiau jis nebūtų atsiradęs be *readymade*, kuris, vėlgi, tėra tik simbolis tam tikros nepaaiškinamos paskutinio meto tendencijos mūsų gaunamų dovanų prasme. Tai paskatino atsukti į ritualo sureikšminimą. O ar jis nėra kliuvinys? Kažko narpliojimas visais atvejais virsta barjeru.

Šios parodos atveju mes išsinarpliojome dar prieš būdami pakviesti į ją, o pakvietimas galutinai išlaisvino nuo tam tikros atsakomybės kolektyvinėse dovanojimo patirtyse, galeriją sureikšminome kaip mediumą. Estafetės principu kliūtį perleidžiame tam, kam tai įdomu. Tik, skirtingai nei sporte, narpliojimas nebūtinai turi nuvesti vienodu užkoduotu keliu. Mums jis šiek tiek antropologiškas.

Tomas: Būtent. Kūrinys atviras. Ir ar jis kliuvinys, galiausiai sau atsako stebėtojas. Mene vyksta tikrovės perkeitimas, tad veikia ir kolektyviniai, ir asmeniniai, emociniai išgyvenimai, pasąmonė. Mūsų objekto atveju tikrovė ir fikcija susiduria.

Ką objekto meno aktualumas byloja apie mūsų visuomenę?

Tomas: Neabejotinai nurodo santykio su aplinka ieškojimą.

Greta: Kelii hipotezė, kad objekto menas kartais net pasitarnauja atpalaiduojant kitų meno šakų „spazmus“. Ne tik objekto menas, o apskritai šiuolaikinis menas, dėja, bet tenka pripažinti, neretai yra atmetamas kaip nereikalingas kliuvinys. Filosofija prilyginama „mąstymui išgerus ne vieną vyno taure“...

Kaip manote, kokios objekto meno perspektyvos ateityje? Ar objektas išliks aktualus informacinių technologijų ir fikcijos eroje..?

Greta: Objektai dažniausiai ir yra fikcija - tiesioginė, medžiagiška ir mentalinė, konceptuali. Tos pačios jūsų minimos informacinės technologijos gali virsti atspindžiu objekto mene. Pati vis mažiau kreipiu dėmesį į ribas. Matau minėtą sistemą, jos neišvengiamumą kultūriniame socialume, tačiau vis ieškau tų plyšių (*šypsosi*).

Japonų meno grupė „The Play“ 1969 m., pasigaminusi rodyklės formos plaustą, plaukė upe - tai buvo gyvas veiksmas su savu kontekstu. Vėliau tai matome užfiksuota tekstuose, fotografijose, video formatuose muziejuose ar galerijose, o patį plaustą pristatomą kaip objektą. Man ta „rodyklė“ prisiminimuose tebekelia šypsnį, daug pasako, tebeplaukia... Juk, kur ir kaip ją nukreipsi, ten ir plauks - galima pasirovinti, galima prieš srovę... Galimybės priklauso dar ir nuo srovės stiprumo, jos nebuvimo, net vandens skaidrumo...

Tomas: Nesame tie, kurių kūrybinis laukas apibrėžiamas išimtinai objekto menu. Domimės, skaitom, stebim, net stebimės, kaip tam tikros meno šakos marinamos, bet vis dar gyvos, pačios save ironizuoja. Pats kažkada esu mokėsis ir staliaus profesijos, abu su Greta kartais šypnelim, kur nors atsitiktinai pastebėję dar vienos menininkų grupės iš Kubos - *Los Carpinteros* - kūrybos apraišką. Juk jie pasitelkia tobulą amatą, pvz., baldžių, ironiškai reflektuodami gildijų ir apskritai meistrų darbą, (pa)siekia tobulumo technikos, tradicinių priemonių prasme, kuria instaliacijos, objekto meno srityse, juos domina ir architektūra. Dauguma šiuolaikinių menininkų kuria kiek erdviau kvėpuojančiame meno lauke nei tik vienos srities rėmuose. Ir taip, kol žmogus žais, tol, manau, objektai jam neduos ramybės.

Greta: O man jie kartais ir į piešinius „įlipa“, kartais visai netrūksta tų erdviųjų daiktų, o kartais jaučiuosi galinti mintį išsakyti tik realiu, tikru objektu. Tokia dvilypė situacija išprovokavo piešinius su priedais „The Real Thing“ (*šypsosi*), kurie, beje, persikėlė ir į juvelyrinę. O ką daryti, kai tau objektas reikalingas, bet jis yra, pvz., muziejuje už stiklo ir dar kitoje šalyje, kurioje esi tik laikinas svečias... Nufotografuoju tai, bet kažkodėl pagalvoju, kad fotografijoje jis atrodo netikras, jaučiu, kad reikia jį nupiešti (*šypsosi*). Domėjausi, gilinausi į archeologijos sritį dar magistrantūros studijų metu. Ilgainiui supratau, kad kartais imu perpiešinėti tuos realius archajiškus muziejų objektus, tokiu būdu perkeldama juos į kitą kontekstą, į naują, kitą „muziejų“...

Kas, Jūsų manymu, kūrėjui svarbiau - per savo patirtį reflektuoti bendras situacijas ar atvirėščiai, apie visuomenines problemas kalbėti per asmeninį santykį..?

Tomas: Būtų keista, jeigu man darytų įtaką man nežinomi ir niekaip su manimi nesusiję veiksniai...

POST
galerija

Menų faktūra

Kauno diena

IZINIOS.IT

ŠIAURĖS MATĖNAI

Literatūra-Menas

M.K. Čiurlionio kultūros ir paveldo fondas
Labdaros ir paramos fondas

archiforma

Naujasis ŽIDINYS
AICAI

metai
7d

KINFO

Greta: Manau, kad tie dalykai persipynę. Artimos ir tolimesnės aplinkos įvykių gausa gerokai atbukina žmogų, bet net ir tas kone prievartinis dalinio bejėgiškumo ką nors pakeisti pasaulio mastu jausmas daugeliui menininkų tampa kūrybiniu varikliu.

Ačiū už pokalbį.

Kalbino Kristina Išganaitytė

Linos Pranaitytės, Viliaus Kurkino nuotr.

Paroda „Post“ galerijoje (Laisvės al. 51a, 4 aukštas, Kaunas) veiks iki 2016 m. sausio 14 d.

Atgal

[Skaityti komentarus](#)

Rašyti savo komentarą

Jūsų vardas *

Jūsų komentaras *

SIŪSTI

"ŠVIESUVA"

miestai.net

LEWEN FOUNDARITION

www.bustonuoma.lt

558973 | © 2005-2011
+391 | kamane.lt

[Auktorinės
teisės](#)

[Atsakomybės
apribojimas](#)

[Metrika](#)

[Tarnybinis
įėjimas](#)

Sprendimas: Coral
solutions